

విగ్రహజయమ్

శౌరుసం వెంకటేశ్వరమయ్య

12

నాగరాజుకి సంగీతం వచ్చినీ, వాడు తబలా బాగా వాయిస్తాడనీ నాకు చిన్నప్పటినుంచీ తెలుసు. వాడు కచేరీలు చేసినవాడుకాదు. ఇంటి దగ్గరో, భజనలు చేసేటప్పుడో వాయించేవాడు.

బాల గంగాధరంగారి కొడుకు వెంకటేశ్వరరావు మంచి గాయకుడని పేరొచ్చింది. చాలా కేసెట్లు కూడా విడుదల చేశాడు. కానీ వాడి కచేరీలు బాగా అరుదే. కేసెట్లకి బాగా ప్రచారం వచ్చింది.

“నాగరాజూ! వెంకటేశ్వరరావు మన ఊళ్లో పాడుతున్నాడా. వాడి పాటలు విన్నావుగా?” అన్నాను.

“మీ ఇంట్లోనే విన్నాను. అతణ్ణి నేనెప్పుడూ కలవలేదు. పాట కచేరీ కూడా

కున్నాడు. వాడు శ్రోతల్ని చూస్తే పాడేడు. వాడిదదో పద్ధతి” అన్నాను.

“చిత్రంగా వుందే. శ్రోతల్ని చూడకుండా ఎలా పాడతాడు?” అడిగాడు నాగరాజు.

“అదో కథ. ముందర మా ఇంటికి నడు” అని మా ఇంటికి తీసుకొచ్చాడు వాణ్ణి. మా ఆవిడెందుకో రుసరుసలాడుతోంది. వాతావరణం అనుకూలంగా లేదని నెమ్మదిగా “తినడానికేమైనా వుందా?” అన్నాను.

తోపాటు బైటకెళ్లి కాఫీ తాగాను. వాడు అరటిపండు తింటానన్నాడు. అప్పుడు చెప్పాను వాడికి వెంకటేశ్వరరావు కథ.

వెంకటేశ్వరరావు పాడతాడని మొదట్లో ఎవరికీ తెలీదు. ఎవరి ముందైనా పాడమంటే సిగ్గుపడేవాడు. నీళ్ల గది అంటే స్నానాల గదిలో వీడి గానకచేరీ మొదలెట్టేవాడు. గదిలో ప్రవేశించగానే ఆలాపన మొదలు. దాదాపు అన్ని మేళకర్త రాగాల్లో పాడుతుండేవాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు రెండు గంటలుపైగా పట్టిది వీడి స్నానానికి. మూలమూల రాగాల్లో కూడా కృతులు

సంగీతముతో...

పాడేవాడు. ఈమధ్య సినిమా పాటలు కూడా ప్రాక్టీసు చేశాడని విన్నాను. వీడి బాధ పడలేక వాళ్ల నాన్నగారు ఓ పడకగదిని స్నానాల గది కింద మార్చు చేయించాడు వీడి చిన్నతనంలో. నీళ్లబిందె, ఇత్తడి చెంబు కనబడితే పాట మొదలెట్టే

స్నానం, పాట ప్రారంభించాడు. రీతిగాళ రాగంలో “నవరత్న విలాస విభవ ప్రదే, నతజన శుభప్రదే బహువరదే జయ జయ” అనే ముత్తుస్వామి దీక్షితులు కీర్తన పాడితే ఆయన స్నానాల గది ముందు చతికిలబడి అరగంటపైగా విన్నాడుట. ఆయన కళ్లనీళ్లు చూసి బాధ పడుతున్నాడేమోననుకుంటే తీరా ఆయన తనవి ఆనందభాష్యాలనీ, పాట గాడ్ని చూస్తేగానీ వెళ్లననీ చెప్పాడుట.

వెంకటేశ్వరరావు స్నానాలగదిలో ఓ మద్దెల వ్రేలాడకట్టాడు. ఘటం బదులుగా ఇత్తడి బిందె ఉపయోగించి పాడటం అలవాటు చేసుకున్నాడు.

వీడి ఖ్యాతి ఆ నోటా ఈ నోటా నలుగురికీ తెల్సిపోయింది. హెచ్ఎమ్వీ గ్రామ్ఫోన్సు వాడు కూడా రెండు రికార్డులు విడుదల చేశాడుట. తర్వాత తర్వాత క్యాసెట్లు వచ్చాక మంచి ప్రచారం వచ్చింది. వీడు స్నానాలగదిలో పాడుతుంటే వీడికి తెలీకుండా మైకు పెట్టి రికార్డు చేశారు మొదట్లో. ఇప్పుడు వీడికి చెప్పే ఆలా చేస్తున్నారు.

చన్నీళ్లు పోసుకుంటుంటే పాప్ మ్యూజిక్, తలంటి పోసుకుంటే హిందుస్తానీ రాగాలు పాడతాడు.

వీడెక్కడైనా కచేరీ చేస్తే ప్రేక్షకులకు వెన్ను చూపిస్తూ కూర్చుంటాడు. వీడికి ముందుగా ఓ నీళ్లబిందె, ఇత్తడి చెంబు, సబ్బు, తువ్వాలు పెట్టి వుంచుతారు. వీడు నీళ్లు కొంచెం కొంచెం పోసుకుంటూ పాడతాడు. నీళ్లు వంటిమీద కాక గొంతు కలో పోసుకుంటూ పాడతాడు.

కథంతా విని నాగరాజు అడిగాడు “ఉరేయ్! వెంకటేశ్వరరావుగారు ఇవ్వాలి కూడా అలాగే పాడతాడా?”

“అంటే?” అన్నాను.

“మరేంలేదు. స్నానాలగదిలా స్టేజీ మీద ఏర్పాటు చేసి పాడతాడా?”

“అవును. నువ్వు, నేనూ కచేరీకి వెళ్లున్నాం. సరేనా?”

“సరేగానీ భలే తమాషాగా వుందే వింటుంటే” అన్నాడు నాగరాజు. తిరిగి అడిగాడు “ప్రక్క వాయిద్యాలెవర్రా?”

“రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్ ఫిడెలు, సింగవరపు వీరనరసింహం ఘటం, మరింకెవరున్నారో తెలీదు”

“అది రాజారామ్ పూర్తి పేరే మిత్రా?” అని అడిగాడు నాగరాజు.

వినలేదురా. మన ఊళ్లో ఎప్పుడు పాడుతున్నాడు?”

“ఆదివారం సాయంత్రం ఆరుగంటలకి. వాడూ నేనూ చాలా స్నేహితులం. వాళ్లది రాజమండ్రీ. మా బావతో చదువు

“మీరు ఊరంతా తిరిగి అడ్డమైన వాళ్లని వెంట పెట్టుకురండి. నేను వండి వడ్డిస్తుంటాను. గానుగు ఎద్దులా ఉంది నా బ్రతుకు” అంది శ్రీమతి.

నేను తెల్లజండా చూపించి నాగరాజు

వాడు. మనిషి అలికిడైతే మానేశేవాడు.

ఒకమాటు ఓ పెద్ద సంగీత విద్వాంసుడు వీళ్లింటికేదో పనిమీద వచ్చి వాళ్ల నాన్నగారితో మాట్లాడుతోండగా వీడి

“వాడి పూర్తి పేరు రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్ పతీత పావన సీతారామ్. వాళ్ల నాన్నగారు గాంధీగారి శిష్యుడు. స్వతంత్రోద్యమంలో ఆస్తంతా పోయిందిగానీ దేశ భక్తిపోక వీడికి ఆ పేరు పెట్టారు” అన్నాను.

నేనూ, నాగరాజు సంగీత కచేరీకి ఓ అరగంట ముందుగానే వెళ్లాం. వెంకటేశ్వర్రావుని నాగరాజుకి పరిచయం చేశాను. ఇద్దరూ ఒకళ్లని చూసి మరొకళ్లు సిగ్గుపడి పోయారు. నాగరాజుకి సంగీతం వచ్చని డోలు వాయింపగలడనీ చెప్పేసరికి వెంకటేశ్వర్రావు ముఖం చాటంతైంది.

నాగరాజూ, నేనూ రెండో వరుసలో కూర్చున్నాం. కచేరీ కొంత అలస్యంగా మొదలైంది. మృదంగం వాయింపేవాడి కోసం ఆపారు. తీరా చూస్తే వాడు గిరజాల కేశవరావు. వాడు సిల్కు లాల్నీ వేశాడు. దానిపైన అందరికీ కనబడాలని, పాతకాలం పెద్ద ముత్యముదువలు వేసుకునే కాసులపేరులాటిది వేసుకున్నాడు. గ్లాస్కో పంచె లుంగీలా కట్టాడు. ముఖం మీద విభూది పెట్టాడు.

“ఏమిటి వీడేమైనా అరవవాడా?” అని అడిగాడు నాగరాజు.

“వీడు తెలుగువాడే. పూలకుండ్లలో కూడా గోంగూరే పెంచుతాడు. కానీ అరవ్యాడిలా డ్రెస్ వేసుకుంటాడు. మంచి మంచి నగలు పెట్టుకుంటాడు” అన్నాను.

కచేరీ ప్రారంభం అవుతూనే వెంకటేశ్వర్రావు తన స్నానపు గదిలో కూర్చున్నాడు స్టేజీమీద. వాడికి మిగతా కళాకారులకూ మధ్యలో తెరలు కట్టారు. వాటి పైన కుళాయిలోంచి నీళ్లు వస్తున్నట్లు ఓ బొమ్మ వేశారు. ఓ నీళ్ల బింది, చెంబు పెట్టారు గాయకుడికి దూరంగా. ఒకవేళ ఆవేశంలో స్నానం మొదలుపెడతాడేమోనని కామోసు.

నాటరాగంలో గణపతి స్థుతితో కచేరీ ప్రారంభమైంది. నాగరాజు తాళం వేస్తున్నాడు. ముందు వరుసలో ఒకళ్లిద్దరు ముందుకీ, వెనక్కి బాగా ఊగుతున్నారు. మరొకడు తల ఆడిస్తున్నాడు. వేరొకడు తొడమీద చేత్తో బాదుకుంటున్నాడు. ఇంతలో ఉన్నట్టుండి నాగరాజు “తాళం తప్పుతోందిరా. మృదంగంవాడు తన ఇష్ట మొచ్చినట్లుగా వాయిస్తున్నాడు” అన్నాడు. వీడన్న మాటలకి అందరూ

మావొంకే చూశారు. “ఊరుకో. గట్టిగా అరిస్తే అందరూ వింతగా చూస్తారు. తాళం తప్పినా, తప్పకపోయినా మనదేం పోయింది” అన్నాను. మరో నిమిషానికి నాగరాజు నా వీపు గోకి “తాళం మళ్లీ తప్పింది. గిరజాల వాడు ముంచేస్తున్నాడ్రా” అన్నాడు.

ఈలోగా వెంకటేశ్వర్రావు తెర వెనుక నుండి వీరనరసింహానికేదో సంజ్ఞ చేశాడు. నరసింహం వీరావేశంతో ఘటాన్ని బాదాడు. గిరజాల కేశవరావు వైపు కోపంగా చూశాడు వాడు. ఆ కీర్తన పాడేలోగా నాగరాజు హాల్లోంచి బయటకెళ్లిపోయాడు.

తర్వాత శృతిపాడే ముందు తెరవెనుక వీర నరసింహం వెంకటేశ్వరరావు మాట్లాడుకున్నారు. గిరజాల కేశవరావుకేదో చెప్పారు. వాడు లెక్క చేసినట్టు లేడు.

నాగరాజు నా ప్రక్కన లేకపోయేసరికి తాళం సరిగా వుందో, లేదో నాకు తెలియలేదు. వెంకటేశ్వరరావు భైరవిరాగంలో ‘కామాక్షి అనుదినము మరవక, నేనీ పాదములే దిక్కనుచు నమ్మితిని’ అనే శ్యామ శాస్త్రి కృతి చాలా బాగా పాడాడననిపించింది. మృదంగం బాగా వాయింపాడు కేశవరావు.

నేను కచేరీ అయ్యాక వెంకటేశ్వరరావు కోసం మెట్ల దగ్గర ఎదురు చూస్తుంటే కనబడ్డాడు నాగరాజు.

“ఎక్కడికి పోయావితనేపూ?” అని అడిగాను.

దానికి వాడు “మరేంలేదు. నేను తెర వెనక్కి వెళ్లి తాళం తప్పుతోంది, మృదంగం సరిగ్గా వాయింపడం లేదని చెప్పాను. వీరనరసింహం ‘నీకు వాయింపడం వచ్చా?’ అని అడిగాడు. ‘ఘర్వా లేదు వాయింపగల్గు’ అన్నాను. నాకో మైకు ఏర్పాటుచేసి తెరవెనుకే కూర్చోపెట్టారు. గిరజాల కేశవరావు మైకు స్వీచ్చి ఆపేసిన సంగతి వాడికి తెలీనట్టుంది” అన్నాడు.

“పోనీ వాణ్ని తీసేసి నీచేతే వాయింపచ్చు కదురా?” అన్నాను.

“వాడికి కచేరీ ఏర్పాటు చేసినవాళ్ల రికమండేషన్ ఉందిట. అందుకని వాణ్ని వీళ్లం చేయలేరు” అన్నాడు నాగరాజు.

(వచ్చేవారం... పెళ్లి పెద్ద)

ముఖమల్ మబ్బు

ముఖమల్ మబ్బు

వారిద్దరికీ వయసు అంతరం కాలేదు-
అతను, ఆమె శ్రేయోభిలాషి-
ఆమె, అతని కోరికలు తీర్చే కల్పవృక్షం!
మన ఊహకందని పార్శ్వంపై!

ప్రముఖ రచయిత్రీ ???
ప్రసరించే కాంతిపుంజమే!

ముఖమల్ మబ్బు

నీరియల్ త్వరలో...